Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Dannecer*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 103. Brașov, Vinerĭ, 10 (22) Maiŭ 1896.

Buletinele false.

Este caracteristic și fórte bătător la ochĭ cum foile guvernuluĭ unguresc în raporturile, ce le aduc despre serbările milenare în provinciă, își dau silința sĕ presente aceste serbărĭ în ținuturile locuite de Românĭ, ca sĕvêrșite cu concursul acestora, luând afară numai icĭ colo pe câțĭ-va „agitatorĭ înrĕutățițĭ“.

Tendința acésta de-a înfățișa cu tot adinsul dispozițiunea, ce domnesce în sînul masselor poporuluĭ nostru, ca simpatică serbărilor din Pesta, și de-a voi astfel a împainginĭ ochiĭ lumeĭ cu buletine false, spuind, că poporul e mulțămit, când nicĭ-odată în decursul celor dece seculĭ trecuțĭ n'a fost mai nemulțămit ca acuma, denotă, pe lângă o doză de obrăsnciă estraordinar de mare, și o vedită slăbiciune; dovedesce că Ungurii dela putere, cu tóte că se arată așa de încreduțĭ, tot nu sunt liniștițĭ în consciința lor, deóre-ce — vorba arganuluĭ luĭ Bismark — mai mult ca jumĕtate din locuitoriĭ țĕrilor corónei ungare nu-'s de vița lor, și prin urmare nicĭ că se pot însufleți pentru reminiscențele lor arpadiane.

Sciu însĕ guvernanțiĭ ungurĭ și mai mult, sciu, că cele dece milióne și mai bine de locuitorĭ nemaghiarĭ ai acestor țĕrĭ nu numai că nu simpatiséză, dér sunt chiar în cea mai mare parte amărițĭ și înverșunațĭ asupra lor, din causa multelor nedreptățirĭ și asuprirĭ, ce le îndură dela ei. Sciu mai vêrtos, cum stau cu Românii, că în realitate tóte buletinele oficióse, ce se trimit din diferitele comitate și localitățĭ despre participarea acestora la serbărĭ, sunt mincinóse, întru cât nu se restrîng la constatarea faptuluĭ, că icĭ-colo de sîlă s'a arangiat câte-un simulacru de ceremoniă.

Decă ucazurile, „constituționalilor“ stăpânitorĭ dela Pesta n'au putut produce resultate mai marĭ, decât acele, ce le-au dobândit icĭ-colo, prin amenințărĭ, din partea unor timidĭ și slabĭ de ânger și prin servilismul unor vênătorĭ de interese meschine, atuncĭ de sigur, că causa nu este a se căuta în negligența organelor guvernuluĭ. Acestea au lucrat în interesul propagandeĭ pentru mileniu cu mai mare zel chiar decât ar fi făcut'o funcționariĭ guvernuluĭ Țaruluĭ într'o situațiune analógă.

Terorismul, ce s'a esecutat, de esemplu, cu ocasiunea iluminărilor, pune în scenă în mai multe orașe de pe la noĭ, este viu ilustrat prin faptul, că cu acéstă ocasiă s'a reînviat furórea vandalică ungurésca. In deosebĭ cele ce s'au petrecut în Șomcuta mare, capitala renumituluĭ ținut românesc al Chioruluĭ, merită sĕ fiă aduse la cunoscința lumeĭ civilisate ca document pentru gradul de cultură, de liberalism și de toleranță, la care au ajuns ceĭ ce se laudă și se îngâmfă, că ar fi cucerit statul, pe care adĭ eĭ îl „alcătuesc“.

Este un trist semn de concordiă și de armoniă, când la asemenĭ ocasiunĭ, cum era și iluminațiunea în onórea mileniuluĭ, se sparg cu pietri ferestrile uneĭ părțĭ a cetățenilor fruntașĭ. Este mai trist însĕ, și denotă o sĕlbătĕciă nespusă, când motorul acestuĭ fapt condamnabil este ura națională, este intoleranța pătimașă față cu ceĭ de altă rassă, de alte sentimente și aspirațiunĭ.

Se vede, că nicĭ până în diua de astădĭ cultura ungurésca nu a rĕsbit a face din urmașiĭ luĭ Arpad un popor cu caracter în adevĕr europên. Acésta o dovedesce mai ales faptul, că furórea sĕlbatică nu se îndréptă numai în contra persónelor particulare, ci chiar și în contra instituțiunilor de cultură. Căcĭ ceea ce s'a întêmplat la Șomcuta, bombardându-se ferestrile șcóleĭ și ale biseriiceĭ române, este rĕsboiul pe față al forțeĭ brutale a masselor pentru dĕrîmarea culturei, este reîntórcerea la barbarismul timpurilor vechĭ.

Aicĭ érășĭ ne vine în minte ceea ce li-s'a spus Ungurilor de cătră cel mai mare protector al lor, că asemenĭ acte de barbarism și de nedreptate se pot rĕsbuna amar mai curênd séu mai târdiu.

Recurs contra oprirei conferenței. Cetim în „Tribuna“ de adĭ: După-cum suntem informațĭ, d-l Dr. Ioan *Rațiu* a înaintat deja la primărie recursul sĕu în contra opririi neîntemeiate a conferenței. Recursul scris în românesce arată, că d-l Dr. Rațiu n'a cerut dela d-l primar *permisiune*, ci simplu a însciințat ținerea conferenței, ca acela sĕ se pótă îngriji eventual de susținerea ordineĭ publice. De-altcum primarul nicĭ nu e competent sĕ *deliberceze* asupra unuĭ atare act, căcĭ nu aparține cerculuĭ sĕu de activitate. Se espune apoi cum ministrul îndatoréză pe d-l Dr. Rațiu, ca sĕ aducă la cunoscința conducĕtorilor partiduluĭ național ordinațiunea sa de disolvare și-l face rĕsponsabil de acest lucru. Se arată *absurdul*, de a-se provoca chiar la legea despre „egala îndreptățire a naționalităților“ pentru a lua naționalităților orĭ-ce drept de întrunire, consfătuire și organisare spre apĕrarea intereselor sale, și în sfîrșit se cere nulificarea actuluĭ ilegal al primărieĭ și curs liber dreptuluĭ de întrunire. Recursul, ținut în ton energic, s'a predat tot primărieĭ, pentru a-l așterne foruluĭ competent.“

Cestiunea, fiind de importanță atât de mare, credem, că d-l Dr. Rațiu va publica în întreg cuprinsul sĕu recursul mai sus amintit, ca publicul român sĕ vadă în tóte amĕnuntele sale, cum și în ce chip s'a ridicat protest în contra oprireĭ conferențeĭ.

Guvernul român și mileniul

Ședința Camereĭ române dela 24 Aprilie v.

D. Dim. A Sturdza, președintele consiliuluĭ: D-lor, rĕspunsul meu la interpelarea D-luĭ Grădisteanu va fi fórte scurt.

Nu voiŭ rĕspunde la diferitele acusațiunĭ ce 'mi-a făcut direct D-sa, prin figurĭ oratorice, séu indirect prin disele neîntemeiate ale D-luĭ Aurel Popovicĭ.

D. Ioan Grădișteanu mĕ întrébă, decă guvernul român are sĕ ia parte séu nu la serbarea Mileniuluĭ din Budapesta.

La acéstă întrebare numaĭ, am sĕ rĕspund.

Guvernul Regatuluĭ ungar a decis sĕ sĕrbeze în anul acesta o miiă de anĭ a durateĭ acestuĭ Regat.

Așĭ dori sĕ mi-se spună: cum am puté noi sĕ împiedecăm o asemenea serbare, și ce ne-ar îndreptăți ca sĕ o împedecăm? Cugetat'a onorabilul interpelator la ce încurcăturĭ zadarnice și absurde ar ajunge lumea când un Stat ar contesta altuĭ Stat serbărĭ a óre căror aniversărĭ?

Fiă-care țĕră își are serbările sale. Și noi avem serbările nóstre naționale, între carĭ cea mai mare este diua de 10 Maiŭ. Cred că cu toții avem dorință ca sĕ ajungă Regatul român sĕ sĕrbeze și el mileniul acesteĭ dile. E cert, că nu ne va plăcea când cine-va ne-ar împiedeca.

A mai fost la noi și Unirea, mai avem serbărĭ marĭ naționale cu ocasiunĭ speciale.

In anul trecut au fost două; la noi s'a serbat inaugurarea poduluĭ peste Dunăre. In Nordul Europeĭ, Germania a serbat deschiderea canaluluĭ Kiel. La amêndouĕ aceste serbărĭ au fost representate Statele amice prin inadins trimișĭ.

Acésta este datina între popóre, nu de astădĭ séu de ierĭ, ci de seculĭ. In era de pace, în care trăim, e natural ca aceste participărĭ la serbărĭ sĕ fiă mai frecuente.

Același lucru s'a întêmplat și cu serbarea dela Budapesta. Ministrul de esterne și al caseĭ imperiale-regale a Austro-Un-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

La încoronare!

Reamintirĭ de P. Brosteanu.

(Urmare.)

Pentru unul ca mine, care, prin ocupațiunea și traiul meu în cercurĭ aprópe esclusiv neromâne, arare-orĭ aveam ocasiunea d'a petrece în societățĭ românescĭ, și astfel cuprins de nisce simțeminte pesimiste m'am dedat de mult a-mĭ ține tóte visurile și dorințele mele ideale ca un tesaur secret al inimeĭ, pentru mine, cum dic, conversația cu venerabila dómnă era o adevĕrată revelațiune. Pentru prima-dată am avut fericirea de-a audi o femeiă din cercurile cele mai înalte ale Românieĭ vorbind despre poporul românesc cu o iubire și duioșiă, ce e in stare sĕ stórcă admirațiune și entusiasm din inimele „cele mai împetrite.

Ii descriseĭ și eu starea tristă și deplorabilă a Românilor ciscarpatinĭ, nĕcasurile și persecutările, la carĭ suntem espușĭ atât pe terenul desvoltăriĭ nóstre culturale, cât și materiale. Din întêmplare aveam tocmaĭ la mine un studiu asupra situațiuneĭ Românilor din Ungaria, Transilvania și din Banat, pe care îl scrisesem cu câte-va dile mai înainte, în preséra primeĭ conferințe naționale a delegaților românĭ, ținute la Sibiiu, și pe care îl publicasem în „Luminătorul“ din Timișóra. Acest studiu presentă o icónă pe cât de posomorîtă, pe atât de adevĕrată a stăreĭ nóstre politice; la finea studiuluĭ însĕ am căutat sĕ mai mângâiŭ spiritele desperate, încuragiându-i prin reamintirea virtuților eroice înăscute inimilor române și punĕndu-le în vedere resultatele strălucite, câștigate pe câmpul de rĕsboiŭ de Românii din regatul liber al Românieĭ — resultate neașteptate de noi, ca și de strĕinĭ, carĭ au pus lumea întrégă în uimire.

Am cetit studiul întreg d-neĭ S., ér dênsa mĕ asculta cu o atențiune și cu o plăcere deosebită, întrerupêndu-mĕ adese-orĭ cu un „așa e“, „forte bine“, „da, adevĕrat“; ajunseĭ la pasagiul ultim, pe care il reproduc aicĭ din cuvênt în cuvênt precum urméză:

„In fine câte-va cuvinte cătră confrații noștri: Românii din Ungaria. Vĕ aduceți voi aminte de aprețiarea nóstră asupra valóreĭ militare a confraților noștri de dincolo de Carpațĭ, înaintea rĕsbeluluĭ româno-ruso-turc? Dumnedeule, câtă grijă și temere ocupa inimile nóstre, vĕdêndu-i pe ei, carĭ de 200 de anĭ nu au mai avut spada în mână, că se pun de-odată alăturea cu o armată încăruntită în rĕsbóiele sale seculare și încununată cu laurii de gloriă, câștigațĭ pe câmpurile de bătăliă a douĕ lumĭ, cum se frământau spiritele nóstre de grijă, că o sĕ ne compromită renumele nostru ca popor eminent resbelic, câștigat de fiii noștri în armata austro-ungară prin bravura și purtarea lor plină de vitejiă!!

„Oh, și în ce mod strălucit ni-au contestat eroii dela Plevna, Grivița, Rahova, Vidin etc. temerile nóstre și ni-au dovedit până la esces, că sângele strămoșesc curge și astădĭ tot așa de curat și de limpede în vinele acestor strănepoțĭ ai luĭ Ștefan cel mare și ai luĭ Mihail eroul, ca înainte cu 200 de anĭ! Reînălțând neamul nostru pe piedestalul glorieĭ și al nemurireĭ, și înfrumsețându-i fruntea luĭ cu coróna regéscă!

„Ei bine, dér noi, — noi!... Dumnedeule, unde am ajuns noi astădĭ în asĕmĕnare cu ei?!... Óre nu aparem noi ca nisce pigmei față de grandiósele resultate eluptate de ei!!

„Așa-déră încă-odată la lucru, fraților! Lucru și luptă se cere! Nicĭ o învingere fără luptă bărbătéscă! Organisați-vĕ! Uniți-vĕ pentru un Dumnedeu! Uniți-vĕ împrejurul causeĭ sânte a naționalității nóstre române! Ridicați sus drapelul național, luptațĭ cu armele dreptății și constringețĭ pe asupritorĭ la respectarea drepturilor nóstre nealienabile, și credeți-mĭ, că Europa, vĕdêud cum se luptă un neam al eroilor dela Grivița, Rahova, Smârdan etc. își va îndrepta simpatiile ei și asupra nóstră și va insista unanim la realisarea dorințelor nóstre naționale! Așa sĕ ne ajute Dumnedeu! Amin!

Hei, înzadar m'așĭ încerca sĕ reproduc impresiunea acestor pasagii asupra d-neĭ S., orĭ-ce descriere ar rĕmâné palidă față de efectul faptic. Au trecut d'atuncĭ aprópe cincĭ-spre-dece anĭ, însĕ și acuma par' că vĕd pe venerabila matrónă, cum la început o podidiră lacrimĭ, pe carĭ căuta sĕ și-le șteargă cu batista ei, și când nu se mai putu stăpâni, dete curs liber simțĕmintelor ei nobile, erumpênd într'un plâns, — un plâns de emoțiune a mameĭ române, încât trebuia sĕ întrerup cetirea.

— „Nu, nu Vĕ întrerupețĭ, Domnul meu, continuațĭ numai mai departe cu cetirea, dér lăsați-mĕ sĕ plâng, căcĭ pare că mi-se mai alină durerea inimeĭ față de suferințele națieĭ mele! Sĕrmana nație, câte nĕcasurĭ și apăsărĭ trebue sĕ îndure și nu e nimenea, nicĭ în cer, nicĭ pe pământ, care s'o scape de sórtea ei vitregă! Par' că a uitat'o și Dumnedeu sfântul“...

Nu sciu, decă mai trăesce și astădĭ dómna S., am ținut însĕ a reaminti aic

gariei a învitat, prin o circulară adresată tuturor representanţilor acreditaţi pe lângă curtea austro-ungară, ca la festivitatea din Budapesta să încunjóre pe Împĕratul-Rege.

O asemenea învitare a fost trimisă şi representantului nostru; décă nu i-s'ar fi trimis o asemenea învitare, acésta ar fi fost un lucru insolit, o lipsă de curteniă. Décă representantul regelui nu ar fi rĕspuns la acéstă învitare, ar fi fost un act isolat din parte-ne, o lipsă de curteniă din partene.

Óre bine era sĕ se întêmple unul orĭ altul din aceste două casurĭ? Eu cred că nu, căcĭ norma traiului dintre State este de a evita, ér nu de a crea conflicte.

Sĕ rĕspundem la acéstă învitare era cu atât mai mult recerut, cu cât noi stăm în relaţiunĭ de bună prietiniă cu guvernul austro-ungar, şi cu cât relaţiunĭ de prietiniă intimă există între amêndoi Monarchii.

Face România parte din concertul european, séu nu? Décă nu vrem sĕ facem parte din concertul europén, putem sĕ ne despărţim de restul Statelor şi sĕ stăm la o parte, fără motive bine-cuvêntate.

In tot casul, acele puse înainte de onor. D. Ioan Grădişteanu numai motive bine-cuvêntate nu sunt. Bine ar fi acésta? Cine ar îndrăsni sĕ o susţină serios? Dér décă facem şi décă trebue sĕ facem parte din concertul europén, nu putem sĕ ne deslipim de dênsul. In casul de faţă e cert că nu ar fi fost bine, nicĭ pentru ţéra nóstră, nicĭ pentru relaţiunile eĭ europene, ca Regatul sĕ se abţină, fără sĕ fiă la mijloc o causa bine-cuvêntată, dela serbările Mileniului.

In curênd vom lua parte şi la o altă serbare măréţă, la încoronarea Împĕratului şi Împĕrătesei Rusiei. Regatul nostru va fi representat prin însu-şĭ Principele moştenitor. Óre am trebui sĕ ne abţinem şi dela acéstă serbare?

Odată ne-am eclipsa dintr'un loc, altă dată din alt loc, şi la fine ne-am afla perḑênd posiţiunea ce am căpĕtat cu atâta muncă, cu atâtea sacrificii şi dificultăţĭ.

Credă că guvernul a avut o purtare corectă şi în faţa relaţiunilor sale externe şi în faţa posiţiunei sale politice, când a decis, că representantul român sĕ mérgă la serbările din Budapesta.

A fi avut o altă purtare, acésta ar fi fost a micşora posiţiunea Regatului.

Mai am de adăogat câte-va cuvinte ḑise.

Inţeleg sentimentele ce trebue sĕ avem pentru conaţionalii noştri din alte State; dér aceste simţĕminte trebue sĕ fiă regulamentate prin posiţiunea Regatului. Regatul trebue sĕ fiă întâia şi constanta nóstră preocupare; aci este angagiată tótă responsabilitatea nóstră, pentru că noi cetăţenĭ ai acestui Regat suntem.

De aceea, orĭ-ce demonstraţiune, şi mai ales orĭ-ce demonstraţiune publică, trebue sĕ-'şĭ aibă şi ea mĕsura ei.

Eu nu esit de a ḑice: că décă acele demonstraţiunĭ trec peste limitele provocătóre, ele pot fi dăunătóre posiţiunei Regatului, şi prin urmare nu pot decât sĕ fiă desaprobate de guvern, ca şi de orĭ-ce cetăţén conscienćios.

Ierĭ a fost o demonstraţiune a studenţilor. Noi am lăsat'o liberă, pentru că eu cred, că orĭ-ce fel de demonstraţiune întru cât este pacinică trebue sĕ fiă lăsată liberă. Acésta am cerut când eram în opo-siţiune; acésta căutăm sĕ executăm fiind la guvern.

Dér când acele demonstraţiunĭ devin provocătóre, guvernul nu póte sĕ le aprobe, şi e cert, că ar fi mai bine ca ele sĕ nu fiă făcute.

Ierĭ s'au purtat stindarde de inscripţiunĭ provocătóre. Nu era bine, nicĭ înţelept lucru. Décă erau purtate asemenea stindarde aiurea cu alte inscripţiunĭ analóge şi ar fi dat nascere la conflicte, bine era? Când tótă lumea fuge de conflicte, bine, prudent orĭ înţelept este noi sĕ le provocăm? Guvernul nu póte, decât sĕ desapróbe asemenea act.

Lăsându-se studenţimei tótă libertatea, guvernul era în drept ca întrégă ei atitudine sĕ fiă mai corectă. Când ne bucurăm de tóte libertăţile, sĕ le şi respectăm, căcĭ numai atuncĭ le întărim. Acte necumpănite însĕ pot compromite situaţiunile cele mai bine stabilite.

Când s'ar face asemenea provocaţiunĭ în Paris orĭ în Berlin, a doua ḑi Europa ar putea sta în flacărĭ. Nu suntem Francia, nicĭ Germania, dér avem posiţiunea nóstră, pe care nu e bine sĕ o expunem fără nevoiă, şi fără a cugeta mai departe la consecenţele ce ar resulta.

In tóte trebue sĕ existe o limită, care nu trebue depăşită, şi guvernul speră, că nimenĭ nu va uita, că ântâia datoriă a unui bun cetăţén este sĕ respecteze posiţiunea a însă-şĭ Patriei sale.

D. Grădişteanu póte sĕ crédă despre sentimentele mele liberale şi patriotice ce va voi. Faptele vor vorbi aci mai mult decât vorbele. Am convicţiunea, că am dat destule probe pentru ca sĕ nu mĕ tem de fulgerele D-luĭ Grădişteanu. Am convicţiunea, că ţéra scie şi simte, că resuflă sub un guvern liberal naţional, şi că va da acestui guvern concursul sĕu, ca stégul Regatului sĕ fâlfâe tot-déuna neştirbit. (Aplause).

(*„Monitorul oficial“.*)

Crisa se apropiă.

Acésta constatare o fac acum chiar şi unele foi ungurescĭ din Budapesta. Ast-fel fóia budapestană „Alkotmány“ scrie în numĕrul sĕu mai nou următórele:

„In toiul serbărilor milenare au început încă de pe-acum sĕ se amestece vocĭ disonante. Ne mai vorbind aicĭ de doliul ivit în casa domnitóre, care doliu este şi doliul naţiunei, trebue sĕ ne provocăm la situaţiunea critică, ce s'a ivit la bursa din Budapesta şi care durézá acum de două ḑile.

„Causa derutei dela bursă nu o formézá atât evenimentele din afară, cât *mai mult situaţiunea nóstră economică.* Şi pe alte terene se arată deja presemnele crisei prevĕḑute de noi: comercianţii din capitală, antreprenorii, otelierii, închiriatorii de odăi, carĭ au contat la mulţĭ streinĭ, *până acum s'au înşelat mult în aşteptările lor.* Ghimpelii ceĭ bunĭ de esploatat nu mai vor sĕ sosésćă, ér locuitorii capitalei, ce-i drept, cercetézá cu grosul exposiţia, dér se feresc de-a cădé în ghiarĕle celor ce *pândesc ocasiunea de a jăfui.*

„Ast-fel în multe locurĭ a început sĕ se rupă aţa şi *fórte mulţĭ speculanţĭ îndrăsneţĭ vor falimenta înainte de închiderea exposiţiei.*“

CRONICA POLITICĂ.

— 9 (21) Maiŭ.

„Agenţia Stefani“ publică o depeşă din **Massauah,** care dă numele membrilor consiliului de resbel chemat sĕ judece pe generalul *Baratieri,* sub preşedinţia generalului *Delmayno.* Acusatul şi-a ales ca apĕrător pe căpitanul Cantoni. Probabil, că tribunalul va ţiné şedinţă la Adicajé. „Agenţia Stefani“ mai află din Massauah, că alaltăerĭ diminéţă s'au înapoiat prisonierii cei mai apropiaţĭ. Alţii sunt aşteptaţĭ încă în timpul ḑilei. Se speră, că până la sfîrşitul lunei toţĭ prisonierii vor fi înapoiaţĭ. Fortul *Adigrat* a fost desarmat cu desĕvêrşire şi golit. Generalul *Baldisera,* socotind terminată fasa actuală a campaniei, va transfera corpul sĕu de operaţiunĭ la Dongollo apoi la Barat-Sénafé. Generalul Baldisera, în înţelegere cu rasul Mangasa, are de gând sĕ triméţă două companii de geniu la lagărul din Adua, pentru a îngropa pe Italienii căḑuţĭ în timpul luptei şi a le ridica un monument. In fine se anunţă, că locotenentul *Sapelli a atacat* în timpul nopţii şi prin surprindere, *Ambadebra, şi l'a luat în stăpânire.* Pagubele inamicului sunt considerabile. Italienii au avut 4 morţĭ şi 4 rănitĭ în mod grav.

*

Lumea politică comentézá cu multă vioiciune demisiunea ducelui *d'Audiffret-Pasquier* din preşedinţia comitetului orleanist din Francia. E fórte probabil, că **partidul regalist** se va împărţi în două, şi pricina acestei crise trebue căutată în deosebirea atitudinei ducelui *Filip d'Orléans* şi a verului sĕu prinţul *Henri,* faţă de republică. Prinţul Henri, după cât se pare, vrea sĕ jóce un rol politic special, independent de şeful Casei d'Orléans. Diarul *„Evenement“* spune, că Henri d'Orléans va întreprinde o călĕtorie prin Francia pentru a ţine conferinţe, în tóte oraşele marĭ, asupra cestiunilor coloniale. Guvernul a dispus, ca prinţul sĕ fiă de aprópe supraveghiat, deóre-ce sunt temerĭ, că conferinţele acestea vor da loc la agitaţiunĭ politice.

Glasul lui Ştefan Ludovic Roth.

La tómnă se împlinesc 100 de anĭ dela ḑiua nascerei cunoscutului bărbat Sas Ştefan Ludovic *Roth,* care întréga sa viéţă a luptat pentru drepturile şi limba poporului sĕu, şi la 1848 a căḑut victimă urgiei Maghiarilor revoluţionarĭ. Organul Saşilor tinerĭ *„Kronstädter Zeitung“* deja de mai mult timp ventilézá cestiunea, ca aniversarea ḑilei de nascere a lui L. Roth tótă săsimea sĕ-o serbeze, chiar acum pe timpul serbărilor milenare, în mod demn şi imposant. Saşii bĕtrânĭ însĕ se codesc, şi nu arată nicĭ o voiă deosebită de-a lua parte la arangiarea unei serbătorĭ, care *„ar supĕra pe Banffy şi pe prietenii lor maghiarĭ“.* Reserva şi laşitatea acésta mamelucéscă o combate *„Kr. Ztg.“* în numĕrul sĕu de ierĭ, ḑicênd că „este laş şi nebun tot-odată acela, care mai bucuros voiesce sĕ se *stingă pe încetul,* decât sĕ încerce aşi mântui viéţa în *luptă,* — fiă acésta chiar şi zădarnică.“

Este interesant acel pasagiu din articolul numitului ḑiar, în care se ḑice, că décă Saşii de astăḑĭ ar păşi înaintea spiritului luĭ Roth, acesta şi-ar ridica cătră ei glasul în următorul mod:

„Voi, carĭ vĕ giraţĭ înaintea seminilor voştri ca Saşĭ veritabilĭ şi vĕ mândriţĭ cu simţemintele vóstre germane, dér *n'avéţĭ curagiul sĕ vorbiţĭ* înaintea unui vice-şpan un cuvênt german. Voi slăbănogilor, carĭ vĕ spăriéţĭ la fiă-care cuvênt bărbătesc, ce rĕsună destul de arare-orĭ din mijlocul vostru, şi priviţĭ cu o ochire timidă la cel puternic, că óre nu se supĕră pe voi. Voi nebunilor, carĭ aşteptaţĭ toleranţa naţională dela un popor, care, ca şi consoţul sĕu jidan, se ţine de popor ales în lumea acésta şi privesce cu un dispreţ îngânfat la *„bakszászok“* şi *„büdös oláhok“.* Voi fiinţe făr' de caracter, carĭ ca rĕspuns la tóte înjurăturile, cu carĭ vĕ îngrămădesc, *peregrinaţĭ* la Budapesta la serbarea milenară şi *tămâiaţĭ grandomania maghiară.* Voi laşilor, carĭ defăimaţĭ chiar pe conaţionalii voştri, pentru de a-vĕ *recomanda* superiorilor voştri maghiarĭ ca bunĭ „patrioţĭ“. Voi suflete mămulare, carĭ ţaxaţĭ mai scump câţi-va creiţarĭ cerşiţĭ, o sale ferată vicinală séu un post de solgăbirĕu, decât onórea vóstră germană!“

Astfel ar glăsui spiritul eroului sas, şi după cum ḑice *„K. Zt.“* Saşii cu ruşine ar trebui sĕ recunóscă, că nu sunt demnĭ de jertfa ce a adus'o Ştefan Ludovic Roth prin mórtea sa.

---

acest episod, ca o suvenire din cele mai plăcute din viéţa mea, şi ca un tribut de veneraţiune faţă de o mamă română cu simţĕminte atât de nobile pentru neamul sĕu românesc!...

Sosirăm la Răşava (Orşova), unde o deputaţiune trimisă din partea Senatului, a Camerei şi a Guvernului României întimpinară pe fratele şi pe nepoţii regelui, pe Leopold de Hohenzollern, cu ambii fii ai sĕi, Carol şi Ferdinand, presumptivii urmaşĭ pe tronul regal al României. După salutările de binevenire se urcară érăşĭ toţĭ pe tren şi plecarăm apoi spre Vêrciorova, unde ne dĕdurăm cu toţii jos, ca sĕ trecem într'un tren românesc.

O companiă de soldaţĭ românĭ în mare ţinută, cu musica militară şi o mulţime imensă de public se afla pe peron şi în curtea gării, carĭ aşteptau sosirea înalţilor óspeţĭ ai regelui. La coborîrea acestora de pe tren, musica intonă imnul Hohenzollernilor, ér mulţimea erupse în nesfîrşite urărĭ de „Sĕ trăéscă“.

(Va urma.)

Intr'un vagon.

Umorescă. După *I. Rosen.*

(Fine)

„Mĕ bucur din inimă, stimată dómnă, că am avut fericirea de-a fi recomandat d-tale, pentru-că sémenĭ de minune cu rĕposata mea soră, pe care o iubeam mai presus de tóte“.

„Dér pentru-ce minţescĭ?“

„Numai ca sĕ-ţĭ pot spune la începutul cunoscinţei nóstre că... te iubesc.“

„Asta vreĭ sĕ mi-o spuĭ?

„Pe onóre, stimată dómnă, rĕspunseĭ schimbându-mĭ vocea. Incă nu ţi-am vĕḑut faţa, cu tóte acestea te iubesc mai mult decât viéţa. Inchipuesce-ţĭ cum te voiu iubi, décă te voiu vedé înaintea mea, aşa, precum îmĭ eştĭ acum în fantasiă“.

„Cu acestea îi apuc mâna şi o grămădesc cu mii de sărutărĭ.

„Ce facĭ? ḑise ea în alt ton, nu după cum vorbise până acum, şi îşĭ trase mâna. Mi-s'a părut că e seriósă. Eu încă lăsaĭ la o parte glumele şi mĕ adresaĭ cătră ea cu seriositate: „Dómnă! nu-mĭ veĭ ḑice că's nebun, décă îţĭ cer mâna?“

„Pentru-ce? rĕspunse ea glumind, gândesc că nicĭ d-ta nu-mĭ veĭ ḑice nebună, décă îţĭ voiu împlini rugarea...“

„Dómnă, mĕ fac omul cel mai fericit esclamaĭ, şi eram sĕ cad la picióreie ei.

„Nu te grăbi domnule, ascultă mai întâi condiţiile... ḑise ea după acea.

„Condiţii?“ gângăviĭ cu uimire.

„Firesce, d-ta te-aĭ înamorat de mine, fără sĕ mĕ cunoscĭ“.

„Ba da, te cunosc prea bine“.

„Despre asta vréu sĕ mĕ conving. Ascultă cum. Imĭ veĭ da cuvêntul de onóre, că îndată ce vom ajunge în Viena, nu te veĭ încerca sĕ te informezĭ de mine“.

„Iţĭ promit“.

„După améḑĭ, punct la órele 4, voiu merge în Prater, orĭ singură, orĭ în societate cu mai mulţĭ. Şi décă între tóte celelalte femeĭ mĕ veĭ afla, şi, fără nicĭ o îndoială, te veĭ adresa cătră mine, ca cătră soţia d-tale, primesc sĕ fiu a d-tale, fiindcă atuncĭ voiu fi convinsă, că te atrage inima ca un magnet cătră mine. Te invoescĭ?“

„Ce eram sĕ fac? In sine era în adevĕr o întreprindere îndrăsnéţă, cu risic mare acésta, şi deşi aveam o atragere estra-ordinară cătră frumósa mea cunoscută necunoscută, nu puteam conta mult pe simpatia ochilor meĭ, — tot a trebuit sĕ mĕ învoesc cu planul eĭ, dela care s'a declarat, că nu renunţă sub nicĭ o condiţiă. Aşa am jucat pe cel sigur de reuşita sa şi mĕ sileam, pe cât îmĭ era cu putinţă, a profita din strîngerĭ de mânĭ, carĭ le încărcam cu sărutărĭ din grosul. Strîngerile acestea au şi fost o fericire pentru mine. Cum? Veţĭ vedé mai târḑiu. Când se crepa de ḑiuă suntem aprópe de reşedinţă. Ea îşĭ trase frumos mâna din mâna mea, îşĭ strînse voalul bine în jurul capului, se sgulì în unghiul eĭ, astfel, că nicĭ ideiă nu-mĭ puteam face despre forma şi statura frumósei mele mirese.

„Intr'aceea ajungem la Viena. Ea rĕmâne în vagon până mĕ depărtez de tren. Trag la hotelul E... Eram tare neliniştit pentru aventura, ce mi-se întêmplase. N'am mâncat aprópe nimic, de unde am conchis la mărimea suferinţei mele, căcĭ până atuncĭ

Contra Mileniului.

Reuniunea *Germanilor naționalĭ* din Viena a ținut alaltăerĭ o adunare sub presidența lui Carol Hermann Wolf, redactorul diarului „*Ostdeutsche Rundschau*“. S'au ținut mai multe vorbirĭ contra serbărilor milenare, precum și contra pactului cu Ungaria. In fine se propuse primirea următórei resoluțiunĭ: „Adunarea de astădĭ hotăresce de-a provoca guvernul, ca acesta sĕ *abdică* la timp convenția vamală și comercială cu Ungaria și *sĕ apere independența politică și economică a națiunilor nemaghiare din Ungaria*“. Resoluțiunea acésta însĕ n'a fost admisă la votare de cătră comisarul polițian asistent.

*

„*Pest. Ll.*“ spune, că în comuna Șiclău, com. Aradului, preotul local Iura *Codreanu* încă a oficiat lithurgia milenară impusă. La finea serviciului divin însĕ a ținut o predică, pe care a început'o cu următórele cuvinte: „Țéra acésta a fost a Românilor cu mult înainte de ce au subjugat'o Maghiarii. Atot puternice, tu cel ce conducĭ sorțile națiunilor, ajută-ne, ca sĕ ne *recâștigăm* cât mai în grabă și pentru veciă proprietatea nóstră“. La audul acestei „rugăciunĭ“, dice „*P. Ll.*“, toțĭ Maghiarii, carĭ au asistat la liturgiă, s'au depărtat „indignațĭ“ din biserică.

*

După cum anunță „*Alkotmány*“ locuitorii românĭ din comuna Karnyareva (?) com. Caraș-Severin, n'au sĕrbat mileniul chiar pe placul Maghiarilor. Vcind adecă învĕțătorul *Bejan* sĕ țină în 10 c. o vorbire festivă, un țĕran tînĕr cu numele *Bringe*, sări asupra lui, pentru al împedeca dela acésta. Atuncĭ notarul comunal Adolf *Dobrov* poruncì strajelor sĕ'l închidă pe Bringe. Intr'un moment însĕ 400 de Românĭ năvăliră asupra închisorei comunale pentru ca sĕ'l libereze pe tînĕrul țĕran închis. Deja începură a sparge ușile, când se ivi gendarmeria, care se puse pază la ușa prinsonierului, și astfel sĕrbarea milenară n'a putut decurge „în liniște“, deóre-ce tótă diua au fost locuitorii comunei în cea mai mare agitațiă.

SCIRILE DILEI.

— 9 (21) Maiŭ.

Studenții universitarĭ românĭ, sêrbĭ și croațĭ dela universitatea din Viena, carĭ au fost trașĭ la rĕspundere pentru cunoscuta demonstrațiune contra mileniului, alaltăerĭ din nou au fost citațĭ la poliția, unde li-se spuse, că se vor lua cele mai aspre mĕsurĭ la cas décă vor incerca a face nouĕ demonstrațiunĭ „contra integrității statului“. După aceea se luà un protocol, în care se dice, că studenții presențĭ iau la cunoscință înfruntarea. Sêrbii și Croații subscriseră protocolul, *Românii însè nu voiră sĕ-l subscrie* dicênd, că protestul lor n'a fost îndreptat, contra integrității statului, ci contra preamăririi unui monument, care reamintesce domnia de odinióră a Maghiarilor.

— o —

Érășĭ proces politic. Astădĭ s'a pertractat — scrie „Tribuna“ — la tribunalul din Sibiiu procesul pentru pretinsă agitare natională, intentat d-lui profesor seminarial Dr. Petru *Șpan.* Pertractarea s'a început la $9^1/_4$ óre. Apĕrător: d-l Dr. Nicolau *Vecerdea*. In cursul pertractării s'a descoperit evident falsitatea fasiunilor celor doi martorĭ-gendarmĭ, carĭ au făcut tot-odată și arĕtarea contra d-lui Dr. P. Șpan. Martorii românĭ s'au purtat vrednic și consecuent. Ținuta acusatului a fost neîntrerupt conscie și démnă, procurorul Nagy a rostit un rechisitor esceptional de șovinist și violent. Acusatul a ținut un remarcabil discurs de apĕrare, de-asemenea și apĕrătorul, domnul Dr. N. Vecerdea. In urma unei desbaterĭ de vre-o $^1/_2$ de óră, tribunalul enunță verdictul, că domnul Dr. P. Șpan, *din causa insuficienții motivelor aduse contra d-sale, e absolvat de pedépsă*, fără a fi însĕ declarat de nevinovat. Atât procurorul, cât și apĕrătorul, însinuară recurs de nulitate. Acusatul încă sĕ declară nemulțămit cu sentința.

— o —

Păgânismul se lățesce. Din Arad se telegrafiéză, că în urma sanționărei legei privitóre la neconfesionalitate, păgânismul a început sĕ ia dimensiunĭ printre Ungurii din „Alföld“. Intr'una din dilele acestea patru familii s'au insinuat, că se rup de biserica și că nu mai vor sĕ scie de nicĭ o legătură cu biserica. Dér nu numai în „Alföld“, ci și în Seghedin și în Hodmezövásárhely, s'au făcut mai multe insinuărĭ de felul acesta. Mai vîrtos între socialiștĭ se observă mare înclinare de-a rupe legăturile cu biserica, voind prin acésta a se libera de suportarea sarcinelor și contribuțiilor către biserică. Acéstă scire telegrafică o aduce o fóiă guvernamentală, care trebue că simte multă satisfacțiă vĕdênd, cât de curênd a început sĕ rodéscă sĕmênța păgânismului plantată de ei prin nouele reforme bisericescĭ!...

— o —

Festivitățile dela 8 Iunie. Se vorbea în Budapesta, că din causa doliului familiei domnitóre, festivitățile milenare dela 8 Iunie nu se vor ținé. In fața acestei scirĭ, se anunță, că după ce acele serbărĭ sunt rênduite prin lege, tot numai prin lege s'ar puté amâna. Acésta însĕ nu se va întêmpla, deórece e vorba, ca doliul curții sĕ fiă suspendat dela 5—9 Iunie, numai balurile nu se vor ținé.

— o —

18 anĭ nevinovat în temniță. In anul 1878 au fost condamnațĭ la o judecătoriă din Croația doi țĕranĭ croațĭ la temniță pe viéță, învinuițĭ, cu omor și jaf. Unul dintre robĭ a murit după 7 anĭ. Celalalt însĕ, a cărui nevinovățiă s'a constatat numai acum, a ședut decĭ 18 anĭ nevinovat în temniță. Óre cum sĕ fiă recompensat și rehabilitat un astfel de nenorocit?

— o —

Un ciclon uriaș. Din New-York se depeșéză, că dilele trecute a furibundat în Texas un ciclon îngrozitor. Ciclonul a omorît 120 de ómenĭ și peste 100 sunt greu rănițĭ.

— o —

Colera în Egipet. Ultimele știrĭ vestesc, că colera ia în Egipet o întindere din ce în ce mai mare. Numĕrul morților se înmulțesce din di în di. Măsurile de carantină, atât la Constantinopol, cât și în celelalte porturĭ ale Turciei, au fost îndoite. Măsurile strict necesare au fost luate și în porturile maritime române.

— o —

Băile de vapor și de vană dela școlele române din loc vor fi închise în Dumineca viitóre, în diua primă de Rosalii.

— o —

Ospeții, carĭ vin la Brașov, pot afla cele mai bune, mai curate și mai higienice odăi la **Villa Kertsch,** aflătóre pe promenada cea mare a orașului, în nemijlocită apropiare de gara tramvaiului, așa că nicĭ nu mai trebue birje. Odăi multe și pe ales, clădite în stil modern și elegant mobilate, cu așternut nou, mobile nouĕ, serviciu promt, ér bacșișurĭ nu se dau. In grădină restaurant și musică mai în fiă-care di. Se pot închiria odăi și apartamente întregĭ cu luna, cu sĕptĕmâna și cu diua, costând după plac dela 1 fl. până la 4 fl. la di.

Incoronarea dela Moscva.

Marele și vechiul oraș rusesc e în plină fierbere; pretutindinĭ domnesce o activitate febrilă, pe stradele carĭ se reparéză și se împodobesc ca și în palatele și pe piețele Kremlului. Numĕrul visitatorilor e deja fórte mare. In palatul Țarilor din Kreml se lucréză di și nópte la împodobirea sălilor; comorĭ neprețuite se scot pentru a fi întrebuințate în acest scop.

Din acest palat plécă Țarul la catedrală în diua încoronării, după ce s'a spovedit în ajun. Drumul sĕu trece peste o scară, numită „scara roșie“ și cunoscută în tótă Rusia. Pe acéstă scară se póte dice, că s'a născut istoria Rusiei. Dela Ivan cel gróznic și până la Alexandru III, mulțĭ principĭ din cei mai însemnațĭ au trecut peste scara acésta de care sunt legate evenimente din cele mai însemnate. Pe scară au fost executațĭ conspiratorii în contra lui Petru I, în fața complicei lor, sora lui Petru. Pe scara roșie a trecut Alexandru I, după ce geniul lui Napoleon cel mare se zdrobise de zidurile Kremlului. Pe scara roșie a trecut Alexandru II când a desființat robia și când a declarat rĕsboiu Turciei. Pe scara acésta a fost asasinat Dumitru cel fals, care încercase sĕ trécă Rusia la catolicism.

Una din curiositățile Kremlului e și palatul Țarului Nicolae I. al căruia aranjament s'a păstrat așa cum era la mórtea marelui Țar. Nicolae I nu suferea căldură în odăi, și nicĭ până adĭ nu mai sunt sobe în acest palat. In cabinetul lui de lucru se găsesce pe același loc masa pe care Nicolae a scris ordinile cătrĕ generalii sĕi sĕ între în Ungaria și sĕ supue pe revoluționarii maghiarĭ.

Pentru serbările încoronării se fac adevĕrate repetiții; în fie-care di se incércă iluminatul, se repetă cântările. Se fac repetiții chiar cu trasul clopotelor din turnul lui Ivan de pe piața roșie. In acest turn dice, „Epoca“, se află cele mai minunate clopote, carĭ, când sunt trase tóte, produc o musică impunĕtóre și înduioșătóre. In fața întrării turnului zace tăcut clopotul cel mai mare din lume, care a cădut din turn și a crăpat. E frumos de vĕdut cum Cazacii întră prin crăpăturile clopotului și se mișcă în el ca într'o casă. Din turnul lui Ivan ai cea mai frumósă vedere asupra Moscovei. In nóptea spre 4 Maiŭ s'a încercat iluminatul Kremlului. Mii și mii de lămpĭ aruncau lumină asupra clădirilor și asupra curiósei încadrărĭ a arsenalului, al căruia parter e înconjurat de 600 tunurĭ cucerite la 1812.

La serbările încoronării vor veni fórte multe delegații din tótă Rusia. Vor fi 1473 representanțĭ ai diferitelor stărĭ. Printre aceștia sunt 48 mareșalĭ ai nobilimei, 34 șefĭ de provincii, 73 căpetenii de orașe, 1 stareț al țĕranilor liberĭ, 11 președențĭ de orașe, 221 representanțĭ ai aristocrației de nascere, etc.

SCIRĬ ULTIME.

Belgrad, 20 Maiŭ. Ambasadorul austro-ungar br. *Schiessl* a incunosciințat în mod oficios pe ministrul-președinte sêrbesc *Novacovici*, că ministerul de esterne din Viena privesce ca *finit incidentul neplăcut*, ce s'a ivit între ambele state în urma vătĕmărei stégului maghiar.

Belgrad, 20 Maiŭ. Renumitul agitator sêrbesc *Ilia Hadsi a fost prins* în comuna Bitoljei. In locuința lui au descoperit mai multe bombe. In momentul când erau se pună mâna pe Hadsi, acesta se *împușcà și imediat murì.*

Viena, 20 Maiŭ. Se afirmă, că contele Kielmansegg, guvernorul Austriei de jos, își va da *dimisia* imediat după închiderea sesiunei parlamentare, și va fi transferat tot în calitate de guvernor la Grat, ér guvernorul de aci, marchisul *Bacquehem* va merge la Brünn.

Moscva, 20 Maiŭ. Aci s'a lățit scirea, că *prințul moștenitor rusesc a murit în Nizza.* Se dice, că mortul a fost transportat pe un vapor de resbel rusesc, pe care va fi dus la Odessa, unde va rĕmâné până ce se vor fini serbările de încoronare. Numai atuncĭ va fi publicată în mod oficios scirea despre mórtea prințului.

DIVERSE.

Prima oltuire în contra vĕrsatului. In 14 Maiŭ a acestui an s'au împlinit o sută de anĭ, de când cetățénul engles dela sate Ienner a sĕvêrșit prima oltuire în contra vĕrsatului. Acéstă aniversare era sĕ fiă serbată din partea reuniunei medicilor englesĭ printr'o adunare festivă, care însĕ s'a amênat până în prima di după congresul medicilor, adecă până în 17 Septemvre, când vor puté sĕ ia parte la serbare și medicii din provinciă.

Cine se hrănesce mai mult? Statisticele mai nouĕ spun, că Englesul cheltuesce anual pentru hrană 100 fl., Francesul 95, Germanul 85, Spaniolul 65, Rusul 50 fl. Pâne se consumă la an: în Germania 280 chile de persónă, în Francia 270, în Rusia 268, în Spania 240, în Italia 200, ér în Anglia numai 190. Ce privesce consumul cărnei, Anglia ocupă locul prim. Aicĭ se consumă la an 55 chile de carne de persónă, în Francia 39, în Germania 32, în Rusia 26, ér în Italia numai 13. E interesant de-a aminti, că Englesul consumă de 5 orĭ atâta zahar ca Francesul, orĭ Germanul, și de 10 orĭ mai mult ca Rusul.

Literatură.

In tipografia Seminarului gr. cat. din Blașiu a apărut: „**Manual de stilistică** pentru clasa IV și V gimnasială, preparandii, școla reală, școla superióră de fete ș. a. precum *și pentru privațĭ*, de *Ioan F. Negruțiu*, profesor. *Edițiunea II*, revĕdută și îndreptată după planul ministerial“. — Form. mare 8⁰ de 272 pag. Prețul 1 fl. 30 cr. — Buna primire, de care s'a bucurat edițiunea primă, este în sine o dovadă pentru valórea acestui manual, care acum se presentă corectat și îmbunĕtățit, fiind introduse în text, pe lângă esemple, și unele modele, ér în partea din urmă un tractat de *stilistică practică*, fórte de mare ajutor pentru introducerea tinerimei în cunóscerea și stilisarea tuturor scrisorilor, carĭ vin mai des înainte în viéța practică.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

---

amorul nu-mĭ stricase nicĭ-odată apetitul. După mésă gătit bine, mĕ grăbesc la grădină. Mĕ pun la întrare, ca un stêlp, cu césul în mână. M'am hotărit a observa mânile tuturor damelor celor frumóse, fiind că, cu ocasia strîngerii de mână, am simțit la alésa mea o brățetă în forma unui lănțișor, după cum se îndatinéză a purta damele. După acésta speram că voin puté-o recunósce. Mĕ temeam numai că șiréta va fi observat atuncĭ emoțiunea mea cea plăcută, căcĭ între douĕ sute de dame, carĭ trecură pe lângă mine, cel puțin o sută nouĕ-decĭ și nouĕ aveau brățare în formă de lănțișor. Sună órele 4. O grupă mare se apropiă de întrare. Vor fi fost cam douĕ-decĭ de dame și domnĭ. Le esaminai mânile. Dér, fatalitate, tóte pórtă brățare, numai una singură n'avea nimic. O privìi odată în față. Era frumósă, tocmai cum îmĭ închipuisem eu pe necunoscuta mea mirésă.

De-odată mĕ săgétă prin inimă și, mergênd spre dênsa, o prind de mână și mĕ adresez către societatea, care sta înmărmurită: Aicĭ, în persóna dómnei Sabina... am onóre a vĕ recomanda pe mult iubita mea mirésă“.

„Bravo, strigară de-odată domnii, carĭ fără îndoiélă, sciau de tótă întêmplarea și Sabina, căcĭ ea era în adevĕr, roșind pleca ochii spre pământ și suferi sĕ o îmbrățișez înaintea publicului.

„După opt dile serbarăm cununia. La reîntórcere amintindu-ne de aventura nóstră, iubita mea consórtă mĕ întrebă sĕ-i spun, cum am cunoscut'o? — Firesce i-am spus că m'am rădimat mult pe simpatiă, dér mai mult contasem la brățara pe care șiréta nu o luase, fiind-că băgase de sémă că o pipăesc cu intenția.

„Aicĭ e întrégă istoria.

— „Mai pórtă și astădĭ lănțișorul? întrebà un comesan.

— „Acum îl port eu, rĕspunse Vulturescu, dér nu-l simțesc.

Toțĭ iau paharele în mână și deșertându-le până'n fund, cântă împreună pentru Vulturescu: „In vecĭ pomenirea lui“.

1870. **P.—P.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de coróne ung. 4%	98.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.15
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.25
Imprum. ung. cu premii	150.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	137.75
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101.15
Renta de aur austr.	122.55
Losurĭ din 860	145.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	946.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	368.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	346.—
Napoleondorĭ	9.53
Mărcĭ imperiale germane	58.70
London vista	120.05
Paris vista	47.67½
Rente de coróne austr. 4%	101.20
Note italiene	44.37½
Lire turcescĭ Cump. 10.60 Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5% 100.75 Vênd.	101.75

Anunciurĭ
(inserțiuni și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans."

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.49	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump. 9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.51	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump. 5.65	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump. 127	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 58.30	Vênd.	—.—

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe șése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe șése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."